જૈન દુહા સંગ્રહ

તથા.

વીતરાગ સ્તોત્ર.

યોજક તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શા. બાલાભાઈ કકલભાઈ

[illegible]ની પોળ. નાગજીભુદરની પોળ.—અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૬૬ સને ૧૯૧૦

પ્રથમાવૃત્તિ. ૨૦૦૦

શાન્તિ વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ચમનલાલ મગનલાલ વકીલ અને મણીલાલ માધવજીએ છાપ્યું. ઢીંકવા ચોકી—અમદાવાદ.

કીમત. ૦-૬-૦

અનુક્રમણિકા.

જૈન દુહા સંગ્રહ.

દુહા.

પ્રભુ દરિશન સુખ સંપદા, પ્રભુ દરિશન નવનિધ;
પ્રભુ દરિશનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ ॥
ભાવે જીનવર પુજીએ, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળ જ્ઞાન ॥
જીવડા જીનવર પુજીએ, પૂજાનાં ફળ હોય;
રાજા નમે પ્રજા નમે, આણ ન લોપે કોય. ॥
ફુલાં કેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જીનરાજ;
જેમ તારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ. ॥
પ્રભુ નામકી ઔષધિ, ખરે મનશું ખાય;
રોગ પીડા વ્યાપે નહિ, મહા દોષ મીટ જાય. ॥
કુંભે બાંધ્યું જલ રહે, જલવિણ કુંભ ન હોય;
જ્ઞાને બાંધ્યું મન રહે, ગુરૂ વિના જ્ઞાન ન હોય. ॥
ગુરૂ દીવો ગુરૂ દેવતા, ગુરૂ વિના ઘોર અંધાર;
જે ગુરૂ વાણીથી વેગળા, તે રવડયા સંસાર. ॥

જ્ઞાન સમુ કોઇ ધન નહિ, સમતા સમુ નહિ સુખ,
જીવિત સમી આશા નહિ, લોભ સમુ નહિ દુઃખ ॥
જે દર્શન દર્શન વિના, તે દર્શન નિરપેક્ષ;
જે દર્શન દર્શન હુવે, તે દર્શન સાપેક્ષ. ॥
દર્શન દર્શન રટતો ફીરૂં, તો રણુ રોઝ સમાન;
દર્શન શુદ્ધ સ્વભાવનું, અનુભવ મન વિશ્રામ ॥
વાડી ચંપો મોરીઓ, સોવન પાંખડીએ;
પાસ જીનેશ્વર પુજીએ, પાંચે આંગળીએ. ॥
આભને વહાલી વીજળી, ધરતીને વાહાલો મેહ;
રાજુલને વહાલા નેમજી, આપને વહાલો દેહ.

રૂપીરે અદ્‌ભુત તાહરૂં રૂપ,
અચરિજ ભવિકારૂપી પદ વરે:
તાહરી ગત તું જાણે હો દેવ,
સમરણ ભજન તે વાચક જસ કહે.

તું અકલંકી રૂપ સ્વરૂપી,
પરમાનંદ પદ તું દાઈ;

તું શંકર બ્રહ્મા જગદીશ્વર,
વીતરાગ તું નીરમાઇ. (૧)
અનોપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે,
સુર નરનારીકે વૃંદા;
નમો નીરંજન ફણીપતી સેવીત;
પાસ ગોડીઆ સુખકંદા. (૨)
કાને કુંડલ શીર છત્ર બીરાજે,
મસ્તુ ટીકા નીરધારી;
અષ્ટ બીજોરૂં હાથ સોહે,
તુમ વંદે સહુ નરનારી. (૩)
જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીઆં,
આસન કંપ્યાં નીરધારી;
નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે,
જળ વરસાવ્યાં નીરધારી. (૪)
રૂપ વિજય કહે સુણ મેરી લાવણી,
એસી શોભા બહુ સારી;
માત પિતા બાંધવ સહુ સાથે,
સંજમ લીધાં નરનારી. (૫)

નવઅંગ પૂજાના દુહા.

જળભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલીક નર પુજંત;
રિખભ ચરણ અંગુઠડો, દાયક ભવજલ અંત.૧
જાનુ બળે કાઉસગ્ગ રહ્યા, વિચર્યા દેશવિદેશ;
ખડાં ખડાં કેવળ લહ્યું, પૂજો જાનુ નરેશ. ૨
લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;
કર કાંડે પ્રભુ પૂજનાં, પૂજો ભવિ બાહુ માન. ૩
માન ગયો દોય અંશથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજા બળે ભવજલ તર્યા, પુજો ખંધ મહંત. ૪
સિદ્ધ સિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસીયા તેણુ કારણભવી, શીરશિખા પૂજંત. ૫
તિર્થંકર પદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવન તિલક સમાપ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬
સોળ પહોર પ્રભુદેશના, કંઠે વિવર વરતુલ;
મધુરધ્વની સુરનર સુણે, તીણે ગળે તીલક અમૂલ.
હ્રદય કમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને રોષ;
હિમ દહે વન ખંડને, હ્રદય તિલક સંતોષ. ૮

રત્ન ત્રયી ગુણ ઉજળી, સકળ સુગુણ વીસરામ;
નાભિ કમળની પુજના, કરતાં અવિચળ ધામ. ૯
ઉપદેશક નવ તત્વના, તિણે નવ અંગ જીણંદ;
પુજો બહુ વિધ રાગશું, કહે શુભવીર મુણિંદ.૧૦

સકળ કર્મ વારી, મોક્ષ માર્ગાધિકારી;
ત્રીભુવન ઉપગારી, કેવળજ્ઞાન ધારી,
ભવિજન નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિ ભાવે,
ઈહિજ જીન ભજતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે ।।
જીનવર પદસેવા, સર્વ સંપતિ દાઈ,
નિશિદીન સુખદાઈ, કલ્પવલ્લી સહાઈ;
નમિ વિનમિ લહીજે, સર્વ વિદ્યા વડાઈ,
રૂષભ જીનહ સેવા, સાધતાં તેહ પાઈ ।।

સ્વપર સમય જાણે, ધર્મ વાણી વખાણે;
પરમ ગુરૂ કહ્યાથી તત્વ નિસંક માણે,
અવીક કજ વિકાસે, ભાનુ જ્યું તેજ ભાસે;
ઈહજ ગુરૂ ભજો જે, શુદ્ધ માર્ગ પ્રકાશે.
સુગુરૂ વચન સંગે, નિસ્તરે જીવ રંગે;

નિરમળ નર થાએ, જેમ ગંગા પ્રસંગે.
સુણીએ સુગુરૂ કેશી, વાણી રાય પ્રદેશી;
લહી સુરભવ વાસી, જે હવે મોક્ષ જાશી.
જળનિધિ જળ વેળા, ચંદ્રથી જેમ વાધે;
સકળ વિભવ લીલા, ધર્મથી તેમ સાધે.
મનુષ્ય જનમ કેરો, સાર તે ધર્મ જાણું;
ભજ ભજ ભવી ભાવે, ધર્મ તે સૌખ્ય ખાણી.
ઈણ ધર્મ પસાયે, વિક્રમે શક્ર સાધ્યો,
ઈણ ધર્મ પસાયે, શાલીનો શક્ર વાધ્યો;
જસ નર ગજ વાજી, પ્રતીકાનાજી કેઈ,
રણ સમય થતાં તે જીવ સાચાતિ કેઈ.
આતમ રૂપ નીહાલવા,જીનબિંબ અનુપ નિદાન;
આતમ દરિસન આરિસો,પ્રતિમાજી ભગવાન ।।
જીનપ્રતિમા જીન સારીખી, ભેદ નહિ લવલેશ;
દર્શન પૂજા ભક્તિથી ટાળે ભવભય કલેશ. ।।
જીનપ્રતિમા અવલંબને, તરીઆ જીવ અનેક;
મ્હોટે પુન્યે પામીએ દર્શન શુદ્ધ વિવેક. ।।

ખખ્ખા કર્મજ ક્ષય કરો, ખંત ધરી દીલમાંય;
ક્ષમા સહિત જીન પૂજતાં, મનવાંછિત ફળ થાય ॥
ધુથ્થા તે સુલખ્ખણા, જે જીનવર પૂજેય;
જે તે પુન્યથી બાહીરા, પરઘર કામ કરેય ॥
વાડી વેલા મોરીયા, સુવર્ણ કુંપલીયાં;
પાસ જીનેસર પૂજીએ, પાંચે આંગુલીઆં ॥
પુન્યે હોય પરિણતિ ભલી, પુન્યે સુગુણ ગરિષ્ટ,
પુન્યે અલિય વિઘન ટળે, પુન્યે થાએ ઈષ્ટ ॥
કવણ વાડી વાવીઆં, કવણ ગુંથ્યાં ફુલ;
કવણ જીનવર ચઢાવીઆં, ભાવ સરીખાં મૂલ ॥
પંચમ કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ દેદાર;
તોપણ તેહના નામનો, છે મ્હોટો આધાર ॥
વળી તસ થાપના વાણીનો, જગત પરમ ઉપકાર;
ભાવ સહિત આરાધતાં, લહીએ ભવનો પાર ॥

પૂજા ભાવના.

પ્રભુ પૂજન હું ચહ્યો, કેસર ચંદન ઘન સાર;
નવ અંગે પૂજાકરી, સફલ કરૂં અવતાર.
પાંચ કોડીને ફુલડે, પામ્યા દેશ અઢાર;

કુમારપાળ રાજા થયા, વર્ત્યો જયજયકાર.
શ્રી જીનેશ્વર પૂજના, ઉત્કૃષ્ટે પરિણામ;
કરતાં કોઈ જીવ પામીઆ, સ્વર્ગ મોક્ષના ધામ.
સમકિતને અજુવાલવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય;
પૂજાથી તમે પ્રીછજો, મનવંછિત સુખ થાય.
ભવદવ દહન નીવારવા, જલદ ઘટા સમ જેહ;
જીનપુજા જુગતે કરી, ત્રિવિધે કીજે તેહ.
પૂજા કુગતિની અર્ગલા, પુન્ય સરોવર પાળ;
શિવ ગતિની સાહેલડી, આપે મંગલ માળ.
જીન દર્શન પૂજાવિના, જેહના દહાડા જાય;
તે સર્વ વાંઝીયા જાણીયે, વળી જન્મ અકારથ થાય.

પ્રદક્ષિણાના દુહા.

કાલ અનાદી અનંતથી, ભવભ્રમણનો નહિપાર;
તે ભ્રમણા નિવારવા, પ્રદક્ષિણા દઉં ત્રણ સાર.
ભમતીમાં ભમતાં થકાં, ભવ ભાવઠ દૂર પલાય;
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રરૂપ, પ્રદક્ષિણા ત્રણ દેવાય.
જન્મ મરણાદી સવિ ભય ટળે, સીઝે જો દર્શન કાજ;

રત્નત્રય પ્રાપ્તિ ભણી, દર્શન કરો જિનરાજ.
જ્ઞાન વડુ સંસારમાં, જ્ઞાન પરમ સુખ હેત.
જ્ઞાનવિના જગ જીવડા, ન લહે તત્વ સંકેત;
ચય તે સંચય કર્મનો, રિક્ત કરે વળી જેહ.
ચારિત્રનામ નિર્યુકતે કહ્યું, વંદો તે ગુણ ગેહ;
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રએ, રત્નત્રયી નીરધાર.
ત્રણ પ્રદક્ષિણા તે કારણે ભવ દુઃખ ભંજન હાર;

સાથીઓ કરતીવેળા ભાવવાના દુહા.

તેમાં પ્રથમ ત્રણ ઢગલી, સિદ્ધશિલા કરતી વખતે ભાવવું કેઃ–

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધ શિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર.

હવે સાથીઓ કરતી વખતે.

અક્ષય પદ લેવા ભણી, અક્ષત પૂજા સાર,
ઈહભવ પણ નવીક્ષય હોવે, રાજ્ય રિદ્ધિ ભંડાર.

ફળ મૂકતી વખતે.

ફળ પૂજા કરતાં થકાં, સફળ કરું અવતાર,

ફુલ માગું પ્રભુ આગલે, તાર તાર મુજ તાર.
સંસારીક ફળ માગીને, રવડયો બહુ સંસાર;
અષ્ટ કર્મ નિવારવા, માગું મોક્ષ ફળ સાર.
ચીહુંગતિ ભ્રમણુ સંસારમાં, જન્મ મરણુ જંજાલ
પંચમગતિ વિણુ જીવને, સુખ નહિ ત્રિહું કાળ.

પ્રસ્તાવિક દોહા તથા ચોપાઈ.

સુખઉપન્યો દુઃખ મિટ ગયો,શ્રવણે સુની પ્રભુનામ;
રોમ રોમ આનંદ ભયો,જબ પ્રગટયો રાગકલ્યાન,
પ્રભુજીકો નામ કલ્યાણ હે,વળી રાગકો નામકલ્યાન.
સકળ સંઘકું કલ્યાણ હે, મનકૃત કલ્યાન કલ્યાન.
કલ્યાણ કલ્યાણ સબકું ચહીએ,અકલ્યાણ ન ચાહત
કોય;
કલ્યાણ તબહી જાણીએં,જો પ્રભુ દઢ ભક્તિ હોય,
ધન ધન રાગ ધનાસરી,ધન ધન આજનો દીન;
ધનધન માતા ત્રીશલા દેવી,જેણે જાયો શ્રીમહાવીર.
વસંત આયો હે સખી,સોવન કુંપળીએણ;
પારસનાથ પુજા કરો, પાંચો અંગુળીએણ. ॥૫॥

સોરઠ દેશ નવી સંચર્યો,ન ચઢયો ગઢ ગિરનાર;
જેણુ શેત્રુંજો ભેટયો નહીં,તેનો એળે ગયો અવતાર.
સારંગ ઉતર્યા બાગમેં, કિસ મિસ દેખન જાય;
હાથમેં લઈ ફુલ છાબડી,માલનકે ઘર જાય.॥૭॥
ગોડી ગોડી જે જપે, સદા સોહેલો હોય;
દુઃખ ભંજે દારીદ્ર હરે, વેરી ન ગંજે કોય.॥૮॥
ગોડી પુછે ગોડકું, કોણ ભલેરો દેશ;
સંપત હોય તો ઘર ભલો,નહીંતો ભલો પરદેશ.
ઝરણ ઝરણ બાદલ ઝરે, ઘટા ભલી ઘન ઘોર;
ઈંદ્ર પધારે ધરણપેં, મંગળ ગાવે મોર. ॥૧૦॥
મેહુલા તું ભલે આવીઓ,ધરતીએ કીયો શણગાર;
લીલા ચરણાં પેહેરનાં,ઓઢણ નવરંગ ઘાટ.॥૧૧॥
ચંપા તુજમેં તીન ગુન, રૂપ રંગ ઔર બાસ;
પણ તુજમેં એક અવગુણ ભયો,કે ભમર ન આ
પાસ. ॥ ૧૨
વાડી ચંપો મોરીઓ, સોવન કુંપલીએણ;
પાસ જીનેશ્વર પુજીએ, પાંચો આંગળીએણ

ફુલો કેરે બાગમે, બેઠે શ્રી જીનરાજ;
જયું તારા બીચ ચંદ્રમા, ત્યું સોહે મહારાજ. ૧૪
પરપો તો પરખ્યો નહી, દહો કીવા દુર;
લક્ષા શું લાગી રહ્યો, નગ્નો કીયો હજુર.॥૧૫॥
જોબન જીવત માલ ધન, અચીચળ રહ્યો ન કોય;
જો ઘડી ગઇ પ્રભુ ભજનમેં, તો જીવનકા ફળ સોય.
ભાવેં જીનવર પુજીએં, ભાવેં દીજે દાન;
ભાવેં ભાવના ભાવતાં, ભાવે કેવળ જ્ઞાન.॥૧૭॥
પુણ્યે પરિણતી હોય ભલી, પુણ્યે સુગુણ ગરિષ્ઠ;
પુણ્યે અલિય વિઘન ટળે, પુણ્યે મળે તે ઇષ્ટ.॥૧૮॥
પુણીઆ શ્રાવકને નમું, વીરે પ્રશસ્યો જેહ;
દોકડા સાડા બારમાં, સાહમીની ભક્તી કરેહ. ૧૯
સ્વામીના સગપણ સમું, અવર ન સગપણ કોય;
ભક્તિ કરો સ્વામી તણી, સમકિત નિર્મળ હોય.
જીવડા જીનવર પુજીએ, પુજાનાં ફળ હોય;
રાજા નમે પ્રજા નમે, જેની આણ ન લોપે કોય
સિદ્ધચક્રના ગુણઘણા, કેહેતાં ન આવે પાર;
વંછિત પુરે દુઃખ હરે, વંદું વારંવાર. ॥ ૨૨ ॥

શેત્રુંજી નદી નાહીને, મુખ બાંધી મુખકોશ;
દેવ જુગાદી પુજીએં, આણી મન સંતોષ.॥૨૩॥
પારસનાથ કે નામસેં, સબ સંકટ મિટ જાય;
મન શુધ્ધે સેવા કરે, તા ઘર લચ્છી સુહાય.૨૪
દુઃખમેં સબકો પ્રભુ ભજે,સુખમેં ભજે ન કોય;
જો સુખમેં પ્રભુકું ભજે,તો દુઃખ કાયકું હોય.
જ્ઞાન સમો કો ધન નહીં,સમતા સમો નહીં સુખ;
જીવત સમ આશા નહીં, લોભ સમો નહીં દુઃખ.
શેત્રુંજા સરખા ગિરિવરા, રિખભ સરિખા દેવ;
ગૌતમ સરિખા ગણધરૂ,પુણ્યેં લહીએં હેવ.॥૨૭॥
પ્રભુ સ્વરૂપ ચિત્ત ભાવતાં,પ્રસન્ન થયું મુજ મન્ન;
તુમ સરિખો દાતા નહીં, પ્રભુ તું જગમાં ધન્ન.૨૮
સંજમ પાળે સિદ્ધ નમી, શિયળ ન ખંડે લેશ,
તોય તસ શિવગતિ વેગળી, જસ ગત રાગ ન દ્વેષ.
ગુરૂ ભગવંત દોનો ખડે, કીનકું લાગું પાય;
બલિહારી મેરે ગુરૂતણી,જેણે અરિહંત દેવ બતાય.
દરિશન દુરલભ જ્ઞાન ગુણ,ચારિત્ર તપશું વિચાર;
એ નવ પદને સેવતા, પામીજેં ભવપાર.॥૩૧॥

ધન રિસહેસર કલ્પતરૂ, ધન ચક્કેસરી દેવી;
જાસ પસાયે મુજ ફળ્યાં, મનવંછિત તતખેવ.૩૨
અલિય વિઘન સવિ ઉપશમેં,જપતાં જીન ચોવીશ.
નમતાં નીજ ગુરૂ પયકમળ, જગમાં વધે જગીશ;
ઉપકારી અરિહંત પ્રભુ, સિદ્ધ ભજો ભગવંત;
આચારજ ઊવઝાય તેમ,સાધુ સકળ ગુણવંત. ૩૪
થળ પ્રગટે જળ નિધિ વચેં, નગર રાનમાં થાય;
વિષ અમૃત થઈ પરિણમે, પુરવ પુણ્ય પસાય.૩૫
દાવાનળ જળધર હોય, સર્પ હોય ફુલ માલ;
પુણ્યવંત પ્રાણી લહે, પગ પગ રિદ્ધિ રસાળ. ૩૬
મન મનોરથ છોડ દે, તેરા કીયા ન હોય;
પાણીમેંસેં ઘી મિલે, લુખા જિમે ન કોય. ૩૭
હંસો ચાલે હંસ ગતિ, એતો ખરી જગીશ;
બગલો ચાલે હંસ ગતિ, કેમ ન કરીયે રીશ.૩૮
શ્રમણ સુપુત શરદ ઘન, ભ્રમર ભિખારી લોક;
ગોષ્ટ અને નર નષ્ટને, થિર વસવો તે ફોક ॥૩૯॥
દુર્જન મૈત્રી દુઃશીલ તિય,વ્યાધિ વૈરી વિષ સંચ;
ઈક વેશ્યાએ નહિં ભલા, મરણ દેતહૈ પંચ.૪૦

ઊઠંતાં અતિ દોહલો, બેસતાં અતિ દુઃખ;
આઇ જરા અભાગિણી, ગયાં સઘલાંઇ સુખ્ખ.૪૧
સ્ત્રી આવે સંપત્તિ, વળી પુત્ર શરીરે હોય;
આડો જાયો નહિં મિલે, લોકસિયો થઇ જોય. ૪૨
વેશ્યા વૈરી અગ્નિ જલ, કામી કટક કલાર;
એતા ન હોય આપણાં, સાહિબ સર્પ સુનાર. ૪૩
કેશરી કેશ ભુયંગ મણિ, શરણાંગત સહુરાહ;
સતી પયોધર કૃપણ ધન, ચઢશે હાથ સુવાહ. ૪૪
ચાલણ હારે ચલેંગેં, જેણ ઉઠાયા જિત્ત;
આજ પાઊં પર રાખિયે, કાલ હિસેંગ કીત્ત. ૪૫
રાજા સેંતી રૂશણું, બિષહરસેંતી આલ;
પરનારી શું પ્રેમરસ, એ ત્રણ પ્રત્યક્ષ કાલ. ૪૬

જળપૂજાના દુહા.

ન્હવણ વિલેપન કુસુમની, ધૂપ દીપ મનોહાર;
અખંડ અક્ષત નૈવેદ્યની, અષ્ટમિ ફલ સુવિચાર.૧
ભાવસ્તવને કારણે, દ્રવ્યસ્તવ અધિકાર,
કારણથી કારજ સધે, તેણે ધુર પૂજ ઉદાર. ૨

ઇણિપરે જલપૂજા કરી, કરીએ અપ્પા શુદ્ધ;
આને છીણું જે એહુમાં, જાણો તેહ અશુદ્ધ 3
પ્રથમ સુગંધ જલે ભરી, કનક કલશાની શ્રેણિ;
નરનારી કરસંપુટે, ધરિયે હરખ ભરેણ. ૪
જલપૂજા જુગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજા ફલ મુજ હજો, માગો ઈમ પ્રભુ પાસ. ૫
રતનજડીત કલશે કરી, ન્હવણ કરો જિનભુપ;
પાતક પંક પખાલતાં, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૬
દ્રવ્ય ભાવ હોય પુજના, કારણ કાર્ય સંબંધ;
ભાવસ્તવ પુષ્ટિ ભણી, રચના દ્રવ્ય પ્રબંધ. ૭

ચંદન પૂજાના દુહા.

હવે કરવા ગુણ વાસના, અસંખ્યાત પ્રદેશ;
ચંદનની પુજા કરો, આણી ભાવ વિશેષ. ૮
પુજા ને પરિણામ દોઉ, કરો ચંદનકી રીત,
શીતલતા ને સુગંધતા, જિમ ભાંજે ભવ ભીત. ૯
આતમગુણ વાસન ભણી. ચંદન પુજા સાર;
જિમ મઘવા અપચ્છર કરે;તિમ કરીયે નર નાર.૧૦
શીતલ ગુણ જેહમાં રહ્યા, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ;

આત્મશીતલ કરવા ભણી, પુજો અરિહા અંગ.૧૧
હવે બીજી ચંદન તણી, પુજા કરો મનોહાર;
મિથ્યા તાપ અનાદિનો, ટાલો સર્વ પ્રકાર. ૧૨
પુદ્ગલ પરિચય કરિ ઘણું, પ્રાણી થયો દુર્વાસ;
સુગંધ દ્રવ્ય જિનપુજને,કરો નિજ શુદ્ધ સુવાસ.૧૩

પુષ્પ પૂજાના દુહા.

હવે ત્રીજી સુમનસ તણી, પુજા અતિહિ ઉદાર;
સુમનસ સુખ જિણથી લહે,તિણ સુમનસ પ્રકાર,૧૪
પ્રણીધાને સદ્ગતિ હુવે, પુજથી કિમ નવિ હોય;
સુમનસ ભાવે દુર્ગતા, પુજ પંચાશક જોય. ૧૫
હવે ત્રીજી સુમનસ તણી, સુમનસ કરણ સ્વભાવ;
ભાવ સુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્ય કુસુમ પ્રસ્તાવ.૧૬
સુરભી અખંડ કુસુમ ગ્રહી, પુજો ગત સંતાપ;
સુમજંતુ ભવ્યજ પરે, કરીએ સમકિત છાપ. ૧૭
ત્રીજી કુસુમ તણી હવે, પુજા કરો સદ્ભાવ,
જિમ દુષ્કૃત દુરે ટલે, પ્રગટે આત્મસ્વભાવ. ૧૮
જે જન પટ રૂતુ ફુલશું, જિન પૂજે ત્રણ કાલ;
સુર નર શિવસુખ સંપદા, પામે તે સુ રસાલ;૧૯

ધુપ પૂજાના દુહા.

હુતાશનથી કુક્ષ જયું, તિમ ધ્યાનાનલે કર્મ;
તિણ મિષ ધુપપૂજા કરો,પામો જયું શિવશર્મ.૨૦
ઇણિપરે ધુપપૂજા કરી, જિન આગલ શુભ ભાવ;
ટાલી વિભાવની પરિણતિ, દુર કરો પરભાવ, ૨૧
કર્મ સમિધ દાહન ભણી, ધ્યાનાનલ સલગાય;
દ્રવ્ય ધુપ કરી આતમા, સહજ સુગંધિત થાય.૨૨
ધ્યાન ઘટા પ્રગટાવિએ, વામ નયન જિન ધુપ;
મિચ્છત દુર્ગંધ દુરે ટલે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૨૩
અર્ચા ધુપ તણી કરો, ચોથી હર્ષ અમંદ;
કર્મેંધન દાહન ભણી, પુજો શ્રી જિનચંદ. ૨૪
સુવિધિ ધુપ સુગંધશું, જે પુજે જિનરાય;
સુર નર કિન્નર તે સવિ, પૂજે તેહના પાય. ૨૫

દીપપૂજાના દુહા.

જગ પ્રદીપ પુર દીપ શુભ, કરતાં ભાવો એહ;
આવરાણું જે અનાદિનું, જ્ઞાન લહો નિજ તેહ.૨૬
કેવલનાણ પઇવશું, જયું લહે લોકાલોક;

તેહું પુજા દ્રવ્ય દીપની, કરતાં શિવફલ રોક. ૨૭
પંચમિ ગતિ વરવા ભણી, પંચમિ પુજ રસાલ;
કેવલરત્ન ગવેષવા, ધરીયે દીપક માલ. ૨૮
દ્રવ્યદીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફોક;
ભાવપ્રદીપ પ્રકટ હુવે, ભાસિત લોકાલોક. ૨૯
નિશ્ચય ધન જે નિજતણું, તીરોભાવ છે તેહ;
પ્રભુમુખ દ્રવ્ય દીપક ધરી, આવીર્ભાવ કરેહ. ૩૦
અભિનવ દીપક એ પ્રભુ, પુજી માગો હેવ;
અજ્ઞાનતિમિર જે અનાદિનું, ટાલો દેવાધિદેવ. ૩૧

અક્ષત પૂજાના દુહા.

હવે અક્ષત પૂજા કરો, શાલિ વ્રીહિ ગોધુમ;
ઉજ્વલ પ્રભુપૂર ઢોઇને, ટાલો મોહકી ધુમ. ૩૨
અક્ષય ફલ લેવા ભણી, અક્ષતપૂજા ઉદાર;
ઈહ ભવ પણ નવિક્ષય હોયે, રાજરૂદ્ધિ ભંડાર. ૩૩
અક્ષય પદ સાધન તણી, અક્ષતપુજા સાર;
જિનપ્રતિમા આગલ મુદા, ધરીયે ભવિ નરનાર. ૩૪
શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;

પુરી પ્રભુ સન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જંજાલ.૩૫
સમકિતને અજુઆલવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય;
પુજાથી તમે પ્રીછજો, મનવંછિત સુખ થાય. ૩૬
અક્ષત શુદ્ધ અખંડશું, જે પુજે જીનચંદ;
લહે અખંડિત તે નર, અક્ષય સુખ આનંદ. ૩૭

નૈવેદ્ય પૂજાના દુહા.

હવે નૈવેદ્ય નિવેદના, કીજે જીમ હલિશાય;
ભવનિર્વેદ પ્રભુ સુખે, માગો અવિચલ ઠાય.૩૮
કર્ત્તા ભોક્તા મુજ નહિ, પુદ્ગલભાવનો જીવ;
તિણે પુદ્ગલની ત્યાજના, કરતાં શર્મ સદૈવ. ૩૯
નિર્વેદી આગલ ઠવો, શુચિ નૈવેદ્ય રસાલ;
વિવિધ જાતિ પકવાનશું,ભરિ અષ્ટાપદ થાલ૪૦
અણાહારી પદ મેં કર્યાં, વિગ્ગહ ગઇયે અનંત;
દુર કરી તે દીજીયે, અણાહારી શિવસંત. ૪૧
ભવ દવ દહન નિવારવા, જલદ ઘટા સમ જેહ
જીનપુજા યુગતે કરી, ત્રિવિધે કીજે તેહ. ૪૨
પુજા કુગતિ અર્ગલા, પુણ્ય સરોવર પાલ;

શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગલ માલ. ૪૩
શુભ નૈવેદ્ય શુભ ભાવશું, જિન આગે ધરે જેહ;
સુરનર શિવપદ સુખ લહે,હલિય પુરૂષપરે તેહ.૪૪

ફળ પૂજાના દુહા,

અિકાર ઉત્તમ વૃક્ષનાં, ફલ લેઈ નર નાર;
જિનવર આગલ જે ધરે,સફલો તસ અવતાર.૪૫
ફલ પુજાના ફલ થકી, કોડિ હોય કલ્યાણ;
અમરતમુ ઉત્કૃષ્ટ ધરી,તસ ધરે ચિત્તમાં ધ્યાન.૪૬
ફલપૂજા કરતાં થકાં, સફલ કરો અવતાર;
ફલ માગો પ્રભુ આગલે, તાર તાર મુજ તાર. ૪૭
જસ ફલ ઓપમ જગ નહિ,પામ્યા પછી ન અંત;
અવ્યાબાધ અચલ અરૂજ,માગો સુખ અનંત.૪૮
અષ્ટમિ ગતિ વરવા ભણી, આઠમિ પૂજા સાર;
તરૂ સિંચત ફલ પામીયે,ફલથી ફલ નિરધાર. ૪૯
ઈંદ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરૂષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ. ૫૦

શ્રી વીશસ્થાનક તપનું આરાધન કરવા

પુછનારે યથાસ્થાને પ્રત્યેક પદે ખમાસમણ ૬૪ ઉપયોગ સહિત બોલવાના દુહા.

પ્રથમ અરિહંત પદ.

પરમપંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઇયે, નમો નમો જીનભાણ. ૧

બીજું સિદ્ધ પદ.

ગુણ અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉજાસ;
અષ્ટ કર્મમળ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ.૨

ત્રીજું પ્રવચન પદ.

ભાવામય ઔષધ સમી, પ્રવચન અમૃત વૃષ્ટિ;
ત્રિભુવન જીવને સુખ કરી, જયજય પ્રવચન દ્રષ્ટિ.૩

ચોથું આચાર્ય પદ.

છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, યુગ પ્રધાન મુણીંદ;
જીનમત પરમત જાણતા, નમો નમો તે સૂરીંદ.૪

પાંચમું થિવિર પદ.

તજી પરપરિણતિ રમણતા,લહે નિજ ભાવ સ્વરૂપ

સ્થિર કરતા ભવિલોકને, જયજય થિવિર અનુપ.૫

છઠું ઉપાધ્યાય પદ.

બોધ સૂક્ષ્મ વિણુ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત;
ભણે ભણાવે સૂત્રને, જયજય પાઠક ગીત. ૬

સાતમું સાધુ પદ.

સ્યાદ્વાદ ગુણ પરિણમ્યો, રમતા સમતા સંગ;
સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો સાધુ શુભરંગ. ૭

આઠમું જ્ઞાન પદ.

અધ્યાતમ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવભ્રમ ભીતિ;
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે,નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ.૮

નવમું દર્શન પદ.

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવલિ ભાષિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ. ૯

દશમું વિનય પદ.

શોચ મુળથી મહા ગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર;
ગુણ અનંતનો કંદ એ, નમો વિનય આચાર.૧૦

અગ્યારમું ચારિત્ર પદ.

રત્નત્રયી વિણુ સાધના, નિષ્ફળ કહી સદૈવ;
ભાવ રયણનું નિધાન છે,જય જય સંયમ જીવ.૧૧

બારમું બ્રહ્મચર્ય પદ.

જીન પ્રતિમા જીન મંદિરાં, કંચનનાં કરે જેહ;
બ્રહ્મવ્રતથી બહુ ફળ લહે,નમો નમો શીયલસુદેહ.૧૨

તેરમું ક્રિયા પદ.

આત્મ બોધ વિણુ જે ક્રિયા, તેતો બાળક ચાલ;
તત્વારથથી ધારીએ, નમો ક્રિયા સુવિશાલ. ૧૩

ચૌદમું તપ પદ.

કર્મ ખપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગલ તપ જાણ;
પચ્ચાસ લબ્ધિ ઉપજે,જય જય તપ ગુણ ખાણ.૧૪

પંદરમું ગોયમ પદ.

છઠ્ઠ છઠ્ઠ તપ કરે પારણું, ચઉનાણી ગુણ ધામ.
એ સમ શુભ પાત્ર કો નહિં,નમો નમો ગોયમ
સ્વામ. ૧૫

સોળમું જીનપદ.

દોષ અઢારે ક્ષય ગયા, ઉપન્યા ગુણ જસ અંગ;
વૈયાવચ્ચ કરીએ મુદા, નમો નમો જીનપદ સંગ.૧૬

સત્તરમું સંયમપદ.

શુદ્ધાતમ ગુણમેં રમે, તજી ઇંદ્રિય આશંસ;
થિર સમાધિ સંતોષમાં, જય જય સંયમ વંશ.૧૭

અઢારમું અભિનવ જ્ઞાન.

જ્ઞાન વૃક્ષ સેવો ભવિક, ચારિત્ર સમકિત મૂળ;
અજર અગમપદ ફલ લહો, જીનવર પદ્વી ફુલ.૧૮

ઓગણીસમું શ્રુતપદ.

વક્તા શ્રોતા યોગથી, શ્રુત અનુભવ રસ પીન;
ધ્યાતા ધ્યેયની એકતા, જય જય શ્રુત સુખ લીન.૧૯

વીશમું તીર્થપદ.

તીર્થયાત્રા પ્રભાવ છે, સાસન ઉન્નતિ કાજ;
પરમાનંદ વિલાસતાં, જય જય તીર્થ જહાજ.૨૦

अर्हन्तो भगवंत इंद्र महिता, सिद्धाश्चसिद्धि स्थिता,

आचार्या जीन शाशनोन्नति कराः पूज्या उपा-
ध्यायका;

श्री सिद्धांत सुपाठका मुनिश्वरा रत्नत्रयाराधका,
पंचैते परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वंतु वो मंगलं ॥
मंगलं भगवान् वीरो मंगलं गौतमः प्रभु
मंगलं स्थुलिभद्राद्या, जैनो धर्मोस्तु मंगलम् ॥
ओंकारं बिन्दु संयुक्त, नित्यं ध्यायन्ति योगिनः
कामदं मोक्षदं चैव, ओंकाराय नमो नमः ॥
नमस्कार समो मंत्र, शत्रुंजय समो गिरिः
वीतराग समो देवो न भूतो न भाविष्यति ॥
प्रशमरस निमग्नं, दृष्टि युग्मम् प्रसन्नम्
वदनकमल मंकः कामिनि संग शुन्यः
कर युगम पियस्ते शस्त्र संबंध वंध्यं
तदसि जगति देवो वीतराग स्त्वमेव ॥

सुधासोदरवागज्योत्स्ना निर्मली कृत दिङ्मूखः
मृग लक्ष्मा तमः शांत्यै, शांतिनाथजिनो स्तुवः
चिदानंदैक रुपाय, जिनाय परमात्मनेः
परमात्म प्रकाशाय, नित्यं सिद्धात्मने नमः
अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम
तस्मात कारुण्यभावेन, रक्ष रक्ष जीनेश्वर;
पाताले यानि बिंबानि, यानि बिंबानि भूतले;
स्वर्गे पियानि बिंबानि, तानि वंदे निरंतरम्.
दर्शनात् दुरितध्वंसः, वंदनात् वंछितप्रदः;
पूजनात् पुरुष श्रीदः, जीनः साक्षात् सुरद्रुमः. ॥
दर्शनं देव देवस्य, दर्शनं पाप नाशनं;
दर्शनं स्वर्ग सोपानं, दर्शनं मोक्ष साधनं ॥
सरस शांति सुधारस सागरं, शुचितरं गुण रत्न
महागरं;

भविक पंकज बोध दिवाकरं, प्रतिदिनं प्रणमामि
जिनेश्वरं; ॥

नमस्कारः समो मंत्रः, शत्रुंजय समो गिरिः
वीतराग समो देवो, न भूतो न भविष्यति. ॥
चिदानंद स्वरूपाय, रूपातीताय तायिने;
परमज्योतिषे तस्मै, नमः श्री परमात्मने. ॥
अशोक वृक्षः सुर पुष्प वृष्टि, दिव्य ध्वनिश्चामर
मासनं च;
भांमडलं दुंदूभि रातपत्रं, सत्प्रातिहार्याणि जी-
नेश्वरराणाम. ॥

देवोनेक भवार्जितोर्जित महा पाप प्रदीपानलो;
देवः सिद्धि वधु विशाल हृदया, लंकार हारोपम.
देवोष्टादशदोष सिंधुर्घटा, निर्भेद पंचाननो;
भव्यानां विदधातुं वांछित फल,श्री वीतरागो जीन॥

बुद्धस्त्वमेव विबुधार्चित बुद्धि बोधात्,
त्वंशंकरोसि भुवनत्रय शंकर त्वात्;
धातासि धीर शिवमार्ग विधे र्विधानात्,
व्यक्तं त्वमेव भगवन् पुरुषोत्तमोसि ॥
तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्ति हरायनाथ,
तुभ्यं नमः क्षितितलामल भूषणाय;
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
तुभ्यं नमोजीन भवोदधिशोषणाय ॥
नमो दुर्वार रागादि, वैरिवार निवारणे;
अर्हते योगिनाथाय, महावीराय तायिने ॥
ओकार बिंदु संयुक्तं, नित्यं ध्यायन्ति योगिनः
कामदं मोक्षदं चैव, ओंकाराय नमो नमः ॥
यस्य संकलेश जननो रागो नास्त्येव सर्वथा;
न च द्वेषोपि सत्वेषु, शमेन्धनं दवानल.

न च मोहोपि सज्जज्ञान, च्छादनोशुद्ध वृत्तकृत,
त्रिलोक ख्यातः महिमा महादेवः स उच्यते.

एवं भूताय शांताय, कृतकृत्याय धीमते;
महादेवाय सततं, सम्यग भक्त्या नमोनमः

नेत्रानन्द करी भवोदधितरी, श्रेयस्तरोर्मंजरी,
श्रीमद् धर्म महानरेन्द्र नगरी, व्यापल्लता धूमरी;
हर्षोत्कर्ष शुभ प्रभाव लहरी, रागाद्विषांज्जित्वरि,
मूर्तिः श्रीजीन पुंगवस्य भवतु, श्रेयस्करी देहिनाम् .
ऐंद्र श्रेणीनता प्रतापभवनं, भव्यांगी नेत्रामृतं,
सिद्धांतोपनिषद् विचार चतुरै, प्रीत्या प्रमाणिकृता;
मूर्त्तिः स्फुर्ति मति सदा विजयते जैनेश्वरी विस्फुरन्
मोहोन्मादघन प्रमाद मदिरा, मत्तैरना लोकिता.
पूर्णानंदमय महोदयमयं, कैवल्य चिद्रगमयं;
रुपातीतमयं स्वरुप रमणं, स्वाभाविकी श्रीमयं;

ज्ञानोद्योतमयं कृपारस मयं, स्याद्वाद विद्यालयं;
श्री सिद्धाचळ तीर्थराज मनिशं, वंदेहमादीश्वरं.
जगत्त्रयाधारकृपा अवतार,दुर्वार संसार विकार वैद्य,
श्री वीतराग त्वयि मुग्ध भावात्,
विज्ञप्रभो विज्ञपयामि किंचित्.

जिन दर्शन महिमा फळ.

शार्दूल विक्रीडित छंद.

यास्याम्यायतनं जिनस्य लभते, ध्यायंश्चतुर्थफलं;
षष्ठं चोत्स्थित उद्यतोष्टममथो, गंतुं प्रवृत्तो ध्वानि;
श्रद्धालु र्दशमं बहिर्जिन गृहा, प्राप्तस्ततोद्वादशं;
मध्ये पाक्षिक मीक्षिते जिनपतौ, मासोपवासं फलं;
दर्शनं देव देवस्य, दर्शनं पापनाशनंः
दर्शनं शिव सोपानं, दर्शनं मोक्ष साधनं,

श्री सिद्धचक्र स्तुति काव्य छंद. [प्राकृत].

उपजाति वृतम्.

उपन्न सन्नाणं महो मयाणं,
सप्पाडि हेरासण संठियाणं;
सद्दे सणाणं द्दिय सज्जणाणं,
नमो नमो होउ सया जिणाणं. १
सिद्धाणमाणं द्रमालयाणं,
नमो नमोणंत चउक्कयाणं;
सूरीण दूरिकय कुग्गहाणं,
नमो नमो सूर समप्पहाणं. २
सुतथ्थ विथ्थारण तप्पराणं,
नमो नमो वायग कुंजराणं;
साहूण संसाहिअ संजमाणं,
नमो नमो शुद्ध दया दमाणं. ३
जिणुत्त तत्ते रुइ लखणस्स,

नमो नमो निम्मलदंसणस्स;
अन्नाणसंमोहतमोहरस्स,
नमो नमो नाणदिवायरस्स. ४
आराहिअखंडीअसक्किअस्स,
नमो नमो संजमवीरिअस्स;
कम्मद्दुमोम्मूलणकुंजरस्स,
नमो नमो तिव्वतवोभरस्स. ५

मालिनी वृत्तम्.

इय नवपयसिद्धं, लद्धिविज्जासमिद्धं;
पयडियसुरवग्गं, हिंति रेहा समग्गे;
दिसवइसुरसारं, खोणिपीढावयारं;
तिजयतिजयचक्कं, सिद्धचक्कं नमामि. ६

श्री नवपद स्तोत्र (प्राकृत)

इंद्रवज्रावृत्तम्.

जीयंतरंगारिजणे सुनाणे,
सप्पाडिहेराइ सय प्पहाणे;
संदेहसंदोहरयं हरंते,
झाएह निच्चंपि जिणे रिहंते. १

दुट्ठठकम्मावरणप्पमुक्के,
अणंतनाणाइसिरीचउक्के;
समग्गलोगत्थपयप्पसिद्धं,
झाएह निच्चंपि मणस्सु सिद्धे. २

न तं सुहं देइ पीया न माया,
जं दिंति जीवाणीह सुरिपाया;
तम्हा हु ते चेव सया महेह,
जं मुक्खसुक्खाइ लहं लहेह. ३

सुत्तत्थसंवेगमयस्सुएणं,
संखीरनीरापय विस्सुएणं;
पीनंति जे ते उवज्झायराए,
झाएह निच्चंपि कयप्पसाए. ४
खंते य दंते य सुगुत्तिगुत्ते,
मुत्ते पसंतगुणजोगजुत्ते;
गयप्पमाए गयमोहमाये,
झाएह निच्चं मुणिरायपाए. ५
जं दव्वछक्कायसुसद्दहाणं,
तं दंसणं सव्वगुणप्पहाणं;
कुग्गाहिवाही उवयंति जेण,
जहाविधेण रसायणेण. ६
नाणं पहाणं नयचक्कसिद्धं,
तत्तावबोहीक्कमयं पसिद्धं;
धरेह चित्तावसए फुरंतं,

माणिक्क दिवोव्वतमो हरंतं. ७
सुसंवरं मोहनिरोहसारं,
पंचप्पयारं विगयाइयारं;
मूलोत्तराणेगगुणे पवित्तं,
पालेह निच्चंपि हु सच्चरित्तं. ८
बझं तहाभिंतरभेयमेयं,
कया य दुभ्भेयकुकम्मभेयं;
दुक्खक्खयथ्थं कयपावनासं,
तवं तवेहागमियं निरासं. ९

श्रीवीतरागस्तोत्रम् ।

यः परात्मा परं ज्योतिः परमः परमेष्ठिनाम् ।
आदित्यवर्णं तमसः परस्तादामनन्ति यम् ॥१॥
सर्वे येनोदमूल्यन्त समूलाः क्लेशपादपाः ।
मूर्ध्ना यस्मै नमस्यन्ति सुरासुरनरेश्वराः ॥२॥

प्रावर्तन्त यतो विद्याः पुरुषार्थप्रसाधिकाः ।
यस्य ज्ञानं भवद्भाविभूतभावावभासकृत् ॥३॥
यस्मिन्विज्ञानमानन्दं ब्रह्म चैकात्मतां गतम् ।
स श्रद्धेयः स च ध्येयः प्रपद्ये शरणं च तम् ॥४॥
तेन स्यां नाथवाँस्तस्मै स्पृहयेयं समाहितः ।
ततः कृतार्थो भूयासं भवेयं तस्य किङ्करः॥५॥
तत्र स्तोत्रेण कुर्यां च पवित्रां स्वां सरस्वतीम् ।
इदं हि भवकान्तारे जन्मिनां जन्मनः फलम्॥६॥
काहं पशोरपि पशुर्वीतरागस्तवः क्व च ।
उत्तितीर्षुररण्यानीं पद्भ्यां पङ्गुरिवास्म्यतः॥७॥
तथापि श्रद्धामुग्धोऽहं नोपालभ्यस्स्खलन्नपि ।
विश्रृङ्खलापि वाग्वृत्तिः श्रद्दधानस्य शोभते॥८॥
श्रीहेमचन्द्रप्रभवाद्वीतरागस्तवादितः ।
कुमारपालभूपालः प्राप्नोतु फलमीप्सितम्॥९॥

इति प्रथमप्रकाशः

प्रियङ्गुस्फटिकस्वर्णपद्मरागाञ्जनप्रभः ।
प्रभो तवाधौतशुचिः कायः कमिव नाक्षिपत् ॥१॥
मन्दारदामवन्नित्यमवासितसुगन्धिनि ।
तवाङ्गे भृङ्गतां यान्ति नेत्राणि सुरयोषिताम् ॥२॥
दिव्यामृतरसास्वादपोषप्रतिहता इव ।
समाविशन्ति ते नाथ! नाङ्गे रोगोरगव्रजाः ॥३॥
त्वय्यादर्शतलालीनप्रतिमाप्रतिरूपके ।
क्षरत्स्वेदविलीनत्वकथाऽपि वपुषः कुतः ॥४॥
न केवलं रागमुक्तं वीतराग ! मनस्तव ।
वपुःस्थितं रक्तमपि क्षीरधारासहोदरम् ॥५॥
जगद्विलक्षणं किंवा तवान्यद्वक्तुमीश्महे ।
यदविस्रमबीभत्सं शुभ्रं मांसमपि प्रभो ! ॥६॥
जलस्थलसमुद्भूताः संत्यज्य सुमनःस्रजः ।
तव निःश्वाससौरभ्यमनुयान्ति मधुव्रताः ॥७॥

लोकोत्तरचमत्कारकरी तव भवस्थितिः ।
यतो नाहारनीहारौ गोचरश्चर्मचक्षुषाम् ॥८॥

इति द्वितीयप्रकाशः

सर्वाभिमुख्यतो नाथ ! तीर्थकृन्नामकर्मजात् ।
सर्वथा सम्मुखीनस्त्वमानन्दयसि यत्प्रजाः॥१॥
यद्योजनप्रमाणेऽपि धर्मदेशनसद्मनि ।
संमान्ति कोटिशस्तिर्यग्नृदेवाः सपरिच्छदाः ।२।
तेषामेव स्वस्वभाषापरिणाममनोहरम् ।
अप्येकरूपं वचनं यत्ते धर्माववोधकृत् ॥ ३ ॥
साऽग्रेऽपि योजनशते पूर्वोत्पन्ना गदाम्बुदाः ।
यदञ्जसा विलीयन्ते त्वद्विहारानिलोर्म्मिभिः।४।
नाविर्भवन्ति यद्भूमौ मूषकाः शलभाः शुकाः ।
क्षणेन क्षितिपक्षिप्ता अनीतय इवेतयः ॥ ५ ॥

श्रीक्षेत्रपद्रादिभवो यद्वैरागिः प्रशाम्यति ।
त्वत्कृपापुष्करावर्त्तवर्षादिव भुवस्तले ॥ ६ ॥
त्वत्प्रभावे भुवि भ्राम्यत्यशिवोच्छेदडिण्डिमे ।
सम्भवन्ति न यन्नाथ मारयो भुवनारयः ॥७॥
कामवर्षिणि लोकानां त्वयि विश्वैकवत्सले ।
अतिवृष्टिरवृष्टिर्वा भवेद्यन्नोपतापकृत् ॥ ८ ॥
स्वराष्ट्रपरराष्ट्रेभ्यो यत्क्षुद्रोपद्रवा द्रुतम् ।
विद्रवन्ति त्वत्प्रभावात् सिंहनादादिव द्विपाः।९।
यत्क्षीयते च दुर्भिक्षं क्षितौ विहरति त्वयि ।
सर्वाद्भुतप्रभावाढ्ये जङ्गमे कल्पपादपे ।।१०॥
यन्मूर्ध्नः पश्चिमे भागे जितमार्त्तण्डमण्डलम् ।
मा भूद्वपुर्दुरालोकमितीवोत्पिण्डितं महः॥११॥
स एष योगसाम्राज्यमहिमा विश्वविश्रुतः ।
कर्मक्षयोत्थो भगवन्कस्य नाश्चर्यकारणम् ।१२।

अनन्तकालमाचितमनन्तमपि सर्वथा ।
त्वत्तो नान्यः कर्मकक्षमुन्मूलयति मूलतः॥१३॥
तथोपाये प्रवृत्तस्त्वं क्रियासमभिहारतः ।
यथानिच्छन्नुपेयस्य परां श्रियमशिश्रियः ॥१४॥
मैत्रीपवित्रपात्राय मुदितामोदशालिने ।
कृपोपेक्षाप्रतीक्ष्याय तुभ्यं योगात्मने नमः॥१५॥

इति तृतीयप्रकाशः

मिथ्यादृशां युगान्तार्कः सुदृशाममृताञ्जनम् ।
तिलकं तीर्थकृल्लक्ष्म्याः पुरश्चक्रं तवैधते ॥१॥
एकोऽयमेव जगति स्वामीत्याख्यातुमुच्छ्रिता ।
उच्चैरिन्द्रध्वजव्याजात्तर्जनी जंभविद्विषा ॥२॥
यत्र पादौ पदं धत्तस्तव तत्र सुरासुराः ।
किरन्ति पङ्कजव्याजाच्छ्रियं पङ्कजवासिनीम् ।३।
दानशीलतपोभावभेदाद्धर्मं चतुर्विधम् ।

मन्ये युगपदाख्यातुं चतुर्वक्त्रोऽभवद्भवान् ॥४॥
त्वयि दोषत्रयात्त्रातुं प्रवृत्ते भुवनत्रयीम् ।
प्राकारत्रितयं चक्रुस्त्रयोऽपि त्रिदिवौकसः ॥५॥
अधोमुखाः कण्टकाः स्युर्धात्र्यां विहरतस्तव ।
भवेयुः सम्मुखीनाः किं तामसास्तिग्मरोचिषः ।६।
केशरोमनखश्मश्रु तवावस्थितमित्ययम् ।
बाह्योऽपि योगमहिमा नाप्तस्तीर्थकरैः परैः ॥७॥
शब्दरूपरसस्पर्शगन्धाख्याः पञ्च गोचराः ।
भजन्ति प्रातिकूल्यं न त्वदग्रे तार्किका इव ।८।
त्वत्पादावृतवः सर्वे युगपत्पर्युपासत ।
आकालकृतकन्दर्पसाहायकभयादिव ॥ ९ ॥
सुगन्ध्युदकवर्षेण दिव्यपुष्पोत्करेण च ।
भावित्वत्पादसंस्पर्शां पूजयन्ति भुवं सुराः ॥१०।
जगत्प्रतीक्ष्य ! त्वां यान्ति पक्षिणोऽपि प्रदक्षिणम् ।

का गतिर्महतां तेषां त्वयि ये वामवृत्तयः ॥११॥
पञ्चेन्द्रियाणां दौःशील्यं क्व भवेद्भवदन्तिके ।
एकेन्द्रियोऽपि यन्मुञ्चत्यनिलः प्रतिकूलताम् १२
मूर्ध्ना नमन्ति तरवस्त्वन्माहात्म्यचमत्कृताः ।
तत्कृतार्थं शिरस्तेषां व्यर्थं मिथ्यादृशां पुनः १३॥
जघन्यतः कोटिसङ्ख्यास्त्वां सेवन्ते सुरासुराः ।
भाग्यसम्भारलभ्येऽर्थे न मन्दा अप्युदासते।१४।

इति चतुर्थप्रकाशः

गायन्निवालिविरुतैर्नृत्यन्निव चलैर्दलैः ।
त्वद्गुणैरिव रक्तोऽसौ मोदते चैत्यपादपः॥१॥
आयोजनं सुमनसोऽधस्तान्निक्षिप्तबन्धनाः ।
जानुदघ्नीः सुमनसो देशनोर्व्यां किरन्ति ते ॥२॥
मालवकैशिकीमुख्यग्रामरागपवित्रितः ।
तव दिव्यो ध्वनिः पीतो हर्षोद्ग्रीवैर्मृगैरपि ॥३॥

तवेन्दुधामधवला चकास्ति चमरावली ।
हंसालिरिव वक्त्राब्जपरिचर्यापरायणा ॥४॥
मृगेन्द्रासनमारूढे त्वयि तन्वति देशनाम् ।
श्रोतुं मृगास्समायान्ति मृगेन्द्रमिव सेवितुम् ॥५॥
भासां चयैः परिवृतो ज्योत्स्नाभिरिव चन्द्रमाः॥
चकोराणामिव दृशां ददासि परमां मुदम् ॥६॥
दुन्दुभिर्विश्वविश्वेश पुरो व्योम्नि प्रतिध्वनन् ।
जगत्याप्तेषु ते प्राज्यं साम्राज्यमिव शंसति॥७॥
तवोर्ध्वमूर्ध्वं पुण्यर्द्धिक्रमसब्रह्मचारिणी ।
छत्रत्रयीत्रिभुवनप्रभुत्वप्रौढिशंसिनी ॥८॥
एतां चमत्कारकरीं प्रातिहार्यश्रियं तव ।
चित्रीयन्ते न के दृष्ट्वा नाथ मिथ्यादृशोऽपि हि

इति पञ्चमप्रकाशः

लावण्यपुण्यवपुषि त्वयि नेत्रामृताञ्जने ।

माध्यस्थ्यमपि दौःस्थ्याय किम्पुनर्द्वेषविप्लवः॥१॥
तत्रापि प्रतिपक्षोऽस्ति सोऽपि कोपादिविप्लुतः।
अनया किंवदन्त्यापि किं जीवन्ति विवेकिनः २
विपक्षस्ते विरक्तश्चेत्स त्वमेवाथ रागवान्।
न विपक्षो विपक्षः किं खद्योतो द्युतिमालिनः॥३॥
स्पृहयन्ति त्वद्योगाय, यत्तेऽपि लवसत्तमाः।
योगमुद्रादरिद्राणां परेषां तत्कथैव का॥ ४ ॥
त्वां प्रपद्यामहे नाथ! त्वां स्तुमस्त्वामुपास्महे।
त्वत्तो हि न परस्त्राता किम्ब्रूमः किमु कुर्म्महे।५।
स्वयं मलीमसाचारैः प्रतारणपरैः परैः।
वञ्च्यते जगदप्येतत्कस्य पूत्कुर्महे पुरः॥६॥
नित्यमुक्तान् जगज्जन्मक्षेमक्षयकृतोद्यमान्।
वन्ध्यास्तनन्धयप्रायान् को देवांश्चेतनः श्रयेत्।७।
कृतार्था जठरोपस्थदुःस्थितैरपि दैवतैः।

भवादृशान्निह्नुवते हाहा देवास्तिकाः परे ॥८॥
खपुष्पप्रायमुत्प्रेक्ष्य किञ्चित्मानं प्रकल्प्य च ।
संमान्ति देहे गेहे वा न गेहेनर्दिनः परे ॥ ९ ॥
कामरागस्नेहरागावीषत्करनिवारणौ ।
दृष्टिरागस्तु पापीयान् दुरुच्छेदः सतामपि ॥१०॥
प्रसन्नमास्यं मध्यस्थे दृशौ लोकम्पृणं वचः ।
इति प्रीतिपदे बाढं मूढास्त्वय्यप्युदासते ॥११॥
तिष्ठेद्वायुर्द्रवेदद्रिर्ज्वलेज्जलमपि क्वचित् ।
तथापि ग्रस्तो रागाद्यैर्नाप्तो भवितुमर्हति ॥१२॥

इति षष्ठप्रकाशः

धर्माधर्मौ विना नाङ्गं विनाङ्गेन मुखं कुतः ।
मुखाद्विना न वक्तृत्वं तच्छास्तारः परे कथम् ॥
अदेहस्य जगत्सर्गे प्रवृत्तिरपि नोचिता ।
न च प्रयोजनं किंचित्स्वातन्त्र्यान्न पराज्ञया ।२।

क्रीडया चेत्प्रवर्त्तेत रागवान्स्यात्कुमारवत् ।
कृपयाऽथ सृजेत्तर्हि सुख्येव सकलं सृजेत् ॥३॥
दुःखदौर्गत्यदुर्योनिजन्मादिक्लेशविह्वलम् ।
जनं तु सृजतस्तस्य कृपालोः का कृपालुता ।४।
कर्मापेक्षस्स चेत्तर्हि न स्वतन्त्रोऽस्मदादिवत् ।
कर्मजन्ये च वैचित्र्ये किमनेन शिखण्डिना ? ।५।
अथ स्वभावतो वृत्तिरवितर्क्या महेशितुः ।
परीक्षकाणां तर्ह्येष परीक्षाक्षेपडिण्डिमः ॥ ६ ॥
सर्वभावेषु कर्तृत्वं ज्ञातृत्वं यदि सम्मतम् ।
मतं नः सन्ति सर्वज्ञा मुक्ताः कायभृतोऽपि च ।७।
सृष्टिवादकुहेवाकमुन्मुच्येत्यप्रमाणकम् ।
त्वच्छासने रमन्ते ते येषां नाथ ! प्रसीदसि ।८।

इति सप्तमप्रकाशः

सत्त्वस्यैकान्तनित्यत्वे कृतनाशाकृतागमौ ।

स्यातामेकान्तनाशेऽपि कृतनाशाकृतागमौ ॥१॥
आत्मन्येकान्तनित्ये स्यान्न भोगः सुखदुःखयोः ।
एकान्तानित्यरूपेऽपि न भोगः सुखदुःखयोः॥२॥
पुण्यपापे बन्धमोक्षौ न नित्यैकान्तदर्शने ।
पुण्यपापे बन्धमोक्षौ नानित्यैकान्तदर्शने ॥३॥
क्रमाक्रमाभ्यां नित्यानां युज्यतेऽर्थक्रिया न हि ।
एकान्तक्षणिकत्वेऽपि युज्यतेऽर्थक्रिया न हि॥४॥
यदा तु नित्यानित्यत्वरूपता वस्तुनो भवेत् ।
यथात्थ भगवन्नैव तदा दोषोऽस्ति कश्चन ॥५॥
गुडो हि कफहेतुः स्यान्नागरं पित्तकारणम् ।
द्वयात्मनि न दोषोऽस्ति गुडनागरभेषजे ॥६॥
द्वयं विरुद्धं नैकत्रासत्प्रमाणप्रसिद्धितः ।
विरुद्धवर्णयोगो हि दृष्टो मेचकवस्तुषु ॥ ७ ॥
विज्ञानस्यैकमाकारं नानाकारकराम्बितम् ।

इच्छंस्तथागतः प्राज्ञो नानेकान्तं प्रतिक्षिपेत् ॥८॥
चित्रमेकमनेकं च रूपं प्रामाणिकं वदन् ।
योगो वैशेषिको वापि नानेकान्तं प्रतिक्षिपेत् ।९।
इच्छन्प्रधानं सत्त्वाद्यैर्विरुद्धैर्गुम्फितं गुणैः ।
साङ्ख्यः सङ्ख्यावतां मुख्यो नानेकान्तं प्रतिक्षिपेत्
विमतिस्सम्मतिर्वापि चार्वाकस्य न मृग्यते ।
परलोकात्ममोक्षेषु यस्य मुह्यति शेमुषी ॥११॥
तेनोत्पादव्ययस्थेमसम्भिन्नं गोरसादिवत् ।
त्वदुपज्ञं कृतधियः प्रपन्ना वस्तुतस्तु सत् ॥१२॥

इत्यष्टमप्रकाशः

यत्राल्पेनापि कालेन त्वद्भक्तेः फलमाप्यते ।
कलिकालः स एकोऽस्तु कृतं कृतयुगादिभिः ॥१॥
सुषमातो दुःषमायां कृपा फलवती तव ।
मेरुतो मरुभूमौ हि श्लाघ्या कल्पतरोः स्थितिः ॥२॥

श्राद्धः श्रोता सुधर्वक्ता युज्येयातां यदीश तत् ।
त्वच्छासनस्य साम्राज्यमेकच्छत्रं कलावपि ।३।
युगान्तरेऽपि चेन्नाथ ! भवन्त्युच्छृङ्खलाः खलाः ।
वृथैव तर्हि कुप्यामः कलये वामकेलये ॥ ४ ॥
कल्याणसिद्ध्यै साधीयान् कलिरेव कषोपलः ।
विनाग्निं गन्धमहिमा काकतुण्डस्य नैधते ॥५॥
निशि दीपोऽम्बुधौ द्वीपं मरौ शाखी हिमे शिखी।
कलौ दुरापः प्राप्तोऽयं त्वत्पादाब्जरजःकणः ।६।
युगान्तरेषु भ्रान्तोऽस्मि त्वद्दर्शनविनाकृतः ।
नमोऽस्तु कलये यत्र त्वद्दर्शनमजायत ॥ ७ ॥
बहुदोषो दोषहीनात्त्वत्तः कलिरशोभत ।
विषयुक्तो विषहरात्फणीन्द्र इव रत्नतः ॥८॥

इति नवमप्रकाशः

मत्प्रसत्तेस्त्वत्प्रसादस्त्वत्प्रसादादियं पुनः ।

इत्यन्योन्याश्रयं भिन्धि प्रसीद भगवन्! मयि १
निरीक्षितुं रूपलक्ष्मीं सहस्राक्षोऽपि न क्षमः ।
स्वामिन्! सहस्रजिह्वोऽपि शक्तो वक्तुं न ते गुणान् २
संशयान् नाथ ! हरसेऽनुत्तरस्वर्गिणामपि ।
अतःपरोऽपि किं कोऽपि गुणःस्तुत्योऽस्ति वस्तुतः
इदं विरुद्धं श्रद्धत्तां कथमश्रद्दधानकः ।
आनन्दसुखसक्तिश्च विरक्तिश्च समं त्वयि ॥४॥
नाथेयं घट्यमानापि दुर्घटा घटतां कथम् ।
उपेक्षा सर्वसत्त्वेषु परमा चोपकारिता ॥ ५ ॥
द्वयं विरुद्धं भगवंस्तव नान्यस्य कस्यचित् ।
निर्ग्रन्थता परा या च या चोच्चैश्चक्रवर्त्तिता॥६॥
नारका अपि मोदन्ते यस्य कल्याणपर्वसु ।
पवित्रं तस्य चारित्रं को वा वर्णयितुं क्षमः ॥७॥
शमोऽद्भुतोऽद्भुतं रूपं सर्वात्मसु कृपाऽद्भुता ।

सर्वाद्भुतनिधीशाय तुभ्यं भगवते नमः ॥ ८ ॥

इति दशमप्रकाशः

निघ्नन्परिषहचमूमुपसर्गान्प्रतिक्षिपन् ।
प्राप्तोऽसि शमसौहित्यं महतां कापि वैदुषी ।१।
अरक्तो भुक्तवान्मुक्तिमद्विष्टो हतवान्द्विषः ।
अहो महात्मनां कोऽपि महिमा लोकदुर्लभः ।२।
सर्वथा निर्जिगीषेण भीतभीतेन चागसः ।
त्वया जगत्त्रयं जिग्ये महतां कापि चातुरी ॥३॥
दत्तं न किञ्चित्कस्मैचिन्नात्तं किञ्चित्कुतश्चन ।
प्रभुत्वं ते तथाप्येतत्कला कापि विपश्चिताम्॥४॥
यद्देहस्यापि दानेन सुकृतं नार्जितं परैः ।
उदासीनस्य तन्नाथ ! पादपीठे तवालुठत् ॥५॥
रागादिषु नृशंसेन सर्वात्मसु कृपालुना ।
भीमकान्तगुणेनोच्चैः साम्राज्यं साधितं त्वया।६।

सर्वं सर्वात्मनाऽन्येषु दोषास्त्वयि पुनर्गुणाः ।
स्तुतिस्तवेयं चेन्मिथ्या तत्प्रमाणं सभासदः ॥७॥
महीयसामपि महान्महनीयो महात्मनाम् ।
अहो मे स्तुवतः स्वामी स्तुतेर्गोचरमागमत् ॥८॥

इत्येकादशप्रकाशः

पट्वभ्यासादरैः पूर्वं तथा वैराग्यमाहरः ।
यथेह जन्मन्याजन्म तत्सात्मीभावमागमत् ॥१॥
दुःखहेतुषु वैराग्यं न तथा नाथ ! निस्तुषम् ।
मोक्षोपायप्रवीणस्य यथा ते सुखहेतुषु ॥ २ ॥
विवेकशाणैर्वैराग्यशस्त्रं शातं त्वया तथा ।
यथा मोक्षेऽपि तत्साक्षादकुण्ठितपराक्रमम् ॥ ३ ॥
यदा मरुन्नरेन्द्रश्रीस्त्वया नाथोपभुज्यते ।
यत्र तत्र रतिर्नाम विरक्तत्वं तदापि ते ॥ ४ ॥
नित्यं विरक्तः कामेभ्यो यदा योगं प्रपद्यसे ।

अलमेभिरिति प्राज्यं तदा वैराग्यमस्ति ते ॥५॥
सुखे दुःखे भवे मोक्षे यदौदासीन्यमीशिषे ।
तदा वैराग्यमेवेति कुत्र नासि विरागवान् ॥६॥
दुःखगर्भे मोहगर्भे वैराग्ये निष्ठिताः परे ।
ज्ञानगर्भं तु वैराग्यं त्वय्येकायनतां गतम् ॥७॥
औदासीन्येऽपि सततं विश्वविश्वोपकारिणे ।
नमो वैराग्यनिघ्नाय तायिने परमात्मने ॥८॥

इति द्वादशप्रकाशः

अनाहूतसहायस्त्वं त्वमकारणवत्सलः ।
अनभ्यर्थितसाधुस्त्वं त्वमसम्बन्धबान्धवः ॥१॥
अनक्तस्निग्धमनसममृजोज्ज्वलवाक्पथम् ।
अधौतामलशीलं त्वां शरण्यं शरणं श्रये ॥२॥
अचण्डवीरवृत्तिना शमिना शमवर्त्तिना ।
त्वया काममकुट्यन्त कुटिलाः कर्मकण्टकाः ॥३॥

अभवाय महेशायागदाय नरकच्छिदे ।
अराजसाय ब्रह्मणे कस्मैचिद्भवते नमः ॥ ४ ॥
अनुक्षितफलोदग्रादनिपातगरीयसः ।
असङ्कल्पितकल्पद्रोस्त्वत्तः फलमवाप्नुयाम् ॥५॥
असङ्गस्य जनेशस्य निर्ममस्य कृपात्मनः ।
मध्यस्थस्य जगत्रातुरनङ्कस्तेऽस्मि किङ्करः ॥६॥
अगोपिते रत्ननिधावहृते कल्पपादपे ।
अचिन्त्ये चिन्तारत्ने च त्वय्यात्मायं मयार्पितः ७
फलानुध्यानवन्ध्योऽहं फलमात्रतनुर्भवान् ।
प्रसीद यत्कृत्यविधौ किङ्कर्तव्यजडे मयि ॥८॥

इति त्रयोदशप्रकाशः

मनोवचःकायचेष्टाः कष्टाः संहृत्य सर्वथा ।
श्लथत्वेनैव भवता मनःशल्यं वियोजितम् ॥१॥
संयतानि नचाक्षाणि नैवोच्छृङ्खलितानि च ।

इति सम्यक्प्रतिपन्ना त्वयेन्द्रियजयः कृतः ॥२॥
योगस्याष्टाङ्गता नूनं प्रपञ्चः कथमन्यथा ।
आबालभावतोप्येष तव सात्म्यमुपेयिवान् ॥३॥
विषयेषु विरागस्ते चिरं सहचरेष्वपि ।
योगे सात्म्यमदृष्टेऽपि स्वामिन्निदमलौकिकम् ४
तथा परे न रज्यन्ते उपकारपरे परे ।
यथाऽपकारिणि भवानहो सर्वमलौकिकम् ॥५॥
हिंसका अप्युपकृता आश्रिता अप्युपेक्षिताः ।
इदं चित्रं चरित्रं ते के वा पर्यनुयुञ्जताम् ॥६॥
तथा समाधौ परमे त्वयाऽऽत्मा विनिवेशितः ।
सुखी दुःख्यास्मि नास्मीति यथा न प्रतिपन्नवान् ७
ध्याता ध्येयस्तथा ध्यानं त्रयमेकात्मतां गतम् ।
इति ते योगमाहात्म्यं कथं श्रद्धीयतां परैः ॥८॥

इति चतुर्दशप्रकाशः

जगज्जेत्रा गुणास्त्रातरन्ये तावत्तवासताम्
उदात्तशान्त्या जिग्ये मुद्रयैव जगत्त्रयी ॥ १ ॥
मेरुस्तृणीकृतो मोहात्पयोधिर्गोष्पदीकृतः ।
गरिष्ठेभ्यो गरिष्ठो यैः पाप्मभिस्त्वमपोहितः॥२॥
च्युतश्चिन्तामणिः पाणेस्तेषां लब्धा सुधा मुधा ।
यैस्त्वच्छासनसर्वस्वमज्ञानैर्नात्मसात्कृतम् ॥३॥
यस्त्वय्यपि दधौ दृष्टिमुल्मुकाकारधारिणीम् ।
तमाशुशुक्षणिः साक्षादालप्यालमिदं हि वा॥४॥
त्वच्छासनस्य साम्यं ये मन्यन्ते शासनान्तरैः।
विषेण तुल्यं पीयूषं तेषां हन्त हतात्मनाम् ।५।
अनेडमूका भूयासुस्ते येषां त्वयि मत्सरः ।
शुभोदर्काय वैकल्यमपि पापेषु कर्मसु ॥ ६ ॥
तेभ्यो नमोऽञ्जलिरयं तेषां तान्समुपास्महे ।
त्वच्छासनामृतरसैर्यैरात्माऽसिच्यतान्वहम् ॥७॥

भुवे तस्यै नमो यस्यां तव पादनखांशवः ।
चिरं चूडामणीयन्ते ब्रूमहे किमतः परम् ॥ ८ ॥
जन्मवानस्मि धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि यन्मुहुः ।
जातोऽस्मि त्वद्गुणग्रामरामणीयकलम्पटः ॥९॥

इति पञ्चदशप्रकाशः

त्वन्मतामृतपानोत्था इतः शमरसोर्मयः ।
पराणयन्ति मां नाथ ! परमानन्दसम्पदम् ॥१॥
इतश्चानादिसंस्कारमूर्च्छितो मूर्च्छयत्यलम् ।
रागोरगविषावेगो हताशः करवाणि किम्? ॥२॥
रागाहिगरलाघ्रातोऽकार्षं यत्कर्मवैशसम् ।
तद्वक्तुमप्यशक्तोऽस्मि धिग्मे प्रच्छन्नपापताम् ॥
क्षणं सक्तः क्षणं मुक्तः क्षणं क्रुद्धः क्षणं क्षमी ।
मोहाद्यैः क्रीडयैवाहं कारितः कापिचापलम् ।४।
प्राप्यापि तव सम्बोधिं मनोवाक्कायकर्मजैः ।

दुश्चेष्टितैर्मया नाथ ! शिरसि ज्वालितोऽनलः ५
त्वय्यपि त्रातरि त्रातर्यन्मोहादिमलिम्लुचैः ।
रत्नत्रयं मे ह्रियते हताशो हा हतोऽस्मि तत् ।६।
भ्रान्तस्तीर्थानि दृष्टस्त्वं मयैकस्तेषु तारकः ।
तत्तवाङ्घ्रौ विलग्नोऽस्मि नाथ ! तारय तारय७
भवत्प्रसादेनैवाहमियतीं प्रापितो भुवम् ।
औदासीन्येन नेदानीं तव युक्तमुपेक्षितुम् ॥८॥
ज्ञाता तात त्वमेवैकस्तत्वत्तो नान्यः कृपापरः ।
नान्यो मत्तः कृपापात्रमेधि यत्कृत्यकर्मठः ॥९॥

इति षोडशप्रकाशः

स्वकृतं दुष्कृतं गर्हन् सुकृतं चानुमोदयन् ।
नाथ ! त्वच्चरणौ यामि शरणं शरणोज्झितः॥१॥
मनोवाक्कायजे पापे कृतानुमतिकारितैः ।
मिथ्या मे दुष्कृतं भूयादपुनः क्रिययान्वितम्।२।

यत्कृतं सुकृतं किंचिद्रत्नत्रितयगोचरम् ।
तत्सर्वमनुमन्येऽहं मार्गमात्रानुसार्यपि ॥ ३ ॥
सर्वेषामर्हदादीनां यो योऽर्हत्त्वादिको गुणः ।
अनुमोदयामि तं तं सर्वं तेषां महात्मनाम् ॥४॥
त्वां त्वत्फलभूतान् सिद्धांस्त्वच्छासनरतान्मुनीन्
त्वच्छासनं च शरणं प्रतिपन्नोऽस्मि भावतः ॥५॥
क्षमयामि सर्वान्सत्त्वान्सर्वे क्षाम्यन्तु ते मयि ।
मैत्र्यस्तु तेषु सर्वेषु त्वदेकशरणस्य मे ॥ ६ ॥
एकोऽहं नास्ति मे कश्चिन्न चाहमपि कस्यचित् ॥
त्वदंह्रिशरणस्थस्य मम दैन्यं न किञ्चन ॥७॥
यावन्नाप्नोमि पदवीं परां त्वदनुभावजाम् ।
तावन्मयि शरण्यत्वं मा मुञ्चः शरणं श्रिते ॥८॥

इति सप्तदशप्रकाशः

न परं नाम मृद्वेव कठोरमपि किञ्चन ।

विशेषज्ञाय विज्ञप्यं स्वामिने स्वान्तशुद्धये ॥१॥
न पक्षिपशुसिंहादिवाहनासीनविग्रहः ।
न नेत्रगात्रवक्त्रादिविकारविकृताकृतिः ॥ २ ॥
न शूलचापचक्रादिशस्त्राङ्ककरपल्लवः ।
नाङ्गनाकमनीयाङ्गपरिष्वङ्गपरायणः ॥ ३ ॥
न गर्हणीयचरितप्रकम्पितमहाजनः ।
न प्रकोपप्रसादादिविडम्बितनरामरः ॥ ४ ॥
न जगज्जननस्थेमविनाशविहितादरः ।
न लास्यहास्यगीतादिविप्लवोपप्लुतस्थितिः ॥५॥
तदेवं सर्वदेवेभ्यस्सर्वथा त्वं विलक्षणः
देवत्वेन प्रतिष्ठाप्यः कथं नाम परीक्षकैः ॥६॥
अनुश्रोतः सरत्पर्णतृणकाष्ठादि युक्तिमत् ।
प्रतिश्रोतः श्रयद्वस्तु कया युक्त्या प्रतीयताम् ? ७
अथवाऽलं मन्दबुद्धिपरीक्षकपरीक्षणैः ।
ममापि कृतमेतेन वैयात्येन जगत्प्रभो ! ॥८॥

यदेव सर्वसंसारिजन्तुरूपविलक्षणम् ।
परीक्षन्तां कृतधियस्तदेव तव लक्षणम् ॥ ९ ॥
क्रोधलोभभयाक्रान्तं जगदस्माद्विलक्षणः ।
न गोचरो मृदुधियां वीतराग ! कथञ्चन॥१०॥

इत्यष्टादशप्रकाशः

तव चेतसि वर्त्तेऽहमिति वार्त्ताऽपि दुर्लभा ।
मच्चित्ते वर्त्तसे चेत्त्वमलमन्येन केनचित् ॥१॥
निगृह्य कोपतः कांश्चित् कांश्चित्तुष्ट्याऽनुगृह्य च
प्रतार्यन्ते मृदुधियः प्रलम्भनपरैः परैः ॥ २ ॥
अप्रसन्नात्कथं प्राप्यं फलमेतदसङ्गतम् ।
चिन्तामण्यादयः किं न फलन्त्यपि विचेतनाः ३
वीतराग ! सपर्यायास्तवाज्ञापालनं परम् ।
आज्ञाराद्धा विराद्धा च शिवाय च भवाय च ४
आकालमियमाज्ञा ते हेयोपादेयगोचरा ।

आश्रवः सर्वथा हेय उपादेयश्च संवरः ॥ ५ ॥
आश्रवो भवहेतुः स्यात्संवरो मोक्षकारणम् ।
इतीयमार्हतीमुष्टिरन्यदस्याः प्रपञ्चनम् ॥ ६ ॥
इत्याज्ञाराधनपरा अनन्ताः परिनिर्वृताः ।
निर्वान्ति चान्ये क्वचन निर्वास्यन्ति तथा परे ७
हित्वा प्रसादनादैन्यमेकयैव त्वदाज्ञया ।
सर्वथैव विमुच्यन्ते जन्मिनः कर्मपञ्जरात् ॥८॥

इत्येकोनविंशतितमप्रकाशः

पादपीठलुठन् मूर्ध्नि मयि पादरजस्तव ।
चिरं निवसतां पुण्यपरमाणुकणोपमम् ॥ १ ॥
मद्दृशौ त्वन्मुखासक्ते हर्षबाष्पजलोर्मिभिः ।
अप्रेक्ष्यप्रेक्षणोद्भूतं क्षणात्क्षालयतां मलम् ॥२॥
त्वत्पुरो लुठनैर्भूयान्मद्भालस्य तपस्विनः ।
कृतासेव्यप्रणामस्य प्रायश्चित्तकिणावलिः ॥३॥

मम त्वद्दर्शनोद्भूताश्चिरं रोमाञ्चकण्टकाः ।
नुदन्तां चिरकालोत्थामसद्दर्शनवासनाम् ॥४॥
त्वद्वक्त्रकान्तिज्योत्स्नासु निपीतासु सुधास्विव ।
मदीयैर्लोचनाम्भोजैः प्राप्यतां निर्निमेषता॥५॥
त्वदास्यलासिनी नेत्रे त्वदुपास्तिकरौ करौ ।
त्वद्गुणश्रोतृणी श्रोत्रे भूयास्तां सर्वदा मम॥६॥
कुण्ठापि यदि सोत्कण्ठा त्वद्गुणग्रहणं प्रति ।
ममैषा भारती तर्हि स्वस्त्येतस्यै किमन्यया॥७॥
तव प्रेष्योऽस्मि दासोऽस्मि सेवकोऽस्म्यस्मि किङ्करः
ओमिति प्रतिपद्यस्व नाथ ! नातः परं ब्रुवे ॥८॥
श्रीहेमचन्द्रप्रभवाद्वीतरागस्तवादितः ।
कुमारपालभूपालः प्राप्नोतु फलमीप्सितम् ॥९॥

इति विंशतितमप्रकाशः

જાહેર ખબર.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો નીચે લખેલે ઠેકાણેથી નીચે લખેલી કીંમતે મળશે. ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે.

વીસસ્થાનક કથા સંગ્રહ આ પુસ્તકમાં વીસે સ્થાનક ઉપર જુદી જુદી વીસકથાઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. પુસ્તક શાસ્ત્રી ટાઇપે છાપેલું છે. કિં. રૂ.૦-૧૨-૦. ચતુર્વીંશતિ જિનસ્તુતિ દેશના સંગ્રહ નામે પુસ્તક શાસ્ત્રી લીપીમાં પ્રતના આકારે છાપેલું છે જેની અંદર ત્રેસઠ શલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી ચોવીસે તીર્થંકર ભગવાનની જન્મ વખતે અને કેવળજ્ઞાન વખતે ઇંદ્રમહારાજે કરેલી સ્તુતિઓનો તથા તેમને કેવળજ્ઞાન થયા બાદ પહેલી

દેશનાઓનો સમાવેશ કરેલો છે. કિ
છ કર્મગ્રંથ, (ગાથા મૂળ અર્થ
મોટા ટાઇપથી.) કિ. રૂ. ૦—૬—૦
[illegible] આ પુસ્તકમાં દેવપાળજીકૃ
ત, રૂપવિજયજીકૃત, વીરવિજયજી
આત્મારામજીકૃત સ્નાત્રો દાખલ
વિધિ સાથે જુદી પડે તેમ નાના [illegible]
છાપેલી છે કે તે ભણાવનારને બહુ સુગમ પ
કિ. ૦—૩—૦

લી. શા. બાલાભાઈ કકલભાઈ

નાગજી ભુદરની પોળ અમદાવાદ.